

Megáll az idő

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXI. évfolyam, 2. szám, 2017. január 13.

Arról beszél Dömötör Csaba parlamenti államtitkár, miniszterhelyettes a stúdióban, hogy Magyarországon csökken a szegénység, és az alsó népréteg helyzete is javul. Egyre többen tartoznak a középosztályhoz - mondja Dömötör -, egyre kevesebben küzdenek napi megélhetési gondokkal. Mindez annak eredménye, hogy a kormány sokat tesz a szegénység fölszámolásáért, miáltal széles rétegek kerülnek a középpolgári kategóriába. Ez eddig a szokásos kormányhivatali szövegstruktúra: az önmagába visszatekeredő üres gondolat. A séma igen egyszerű: állításom igazolására az állításomat hozom fel, tehát a kormány sokat tesz azért, hogy a helyzet javuljon, és a helyzet azért javul, mert a kormány sokat tesz azért, hogy a helyzet javuljon. Ez az ember a parlamenti honlapon olvashatók szerint elvégezte a Budapesti Corvinus Egyetem nemzetközi tanulmányok szakának Európa főszakirányát, három nyelven beszél, a képernyőn épp azt látjuk, amint ezt a sok tudást kamatoztatja. Önmagába visszatérő gondolatokat formál, azzal érvel, amit állít. Ebből az isteni nyugalomból, ebből a gondolati monotóniából a riporter billenti ki az államtitkárt, amikor megkérdezi, hogy a vázolt gondolati körben kit tekint a kormány középosztályhoz tartozónak. Dömötör Csaba erre azt válaszolja, hogy „mindenkinek magának kell eldöntenie, hova tartozik. Hogy középpolgárnak érzi magát, vagy sem.”